

Henrik Arnstads litterära försök

Henrik Arnstad skriver inte bara tvivelaktiga artiklar litet här och var utan ger också ut böcker, senast *Älskade fascism De svartbruna rörelsernas ideologi och historia*, i vilken han enligt GP 130405 bl a gör en analys av det fascistiska(!) idéinnehållet i Tolkiens Sagan om ringen. Det kanske vore lugnast om herr Arnstad stannat i sagans värld bland Tintin, Pippi, Emil och andra s.k. rasistiska fantasifigurer, för försöker ha närma sig verkligheten får han "på moppe", som t ex av Dr Markku Jokisipilä, finsk historiker och doktor i statsvetenskap. Kanske borde herr Arnstads kliande författarfingrar ha nöjt sig med den 1999 utgivna *En liten bok om spel*, eftersom hans försök att sätta både historien och verkligheten på pränt verkar övergå hans kognitiva förmåga, om man får tro kritikerna. Eller så har herr Arnstad bara en bristfällig utbildning som är i avsaknad av krav på analys, kritiskt tänkande och logik.

I *Älskade fascism* hävdar Arnstad att SD är ett typexempel på fascism och hänvisar till forskningen. Enligt Andreas Johansson Heinö, disputerad forskare vid Göteborgs universitet och väl så hemma inom frågor rörande nationalism och integration, tillbakavisas att sådan forskning finns. Så det vi då talar om är faktaförvanskning, lögner, från herr Arnstads sida. Att herr Arnstad också sågas av professor emeritus Arnstberg i *Invandringen och mörkläggningen* (ss 227-231) är väl redan känt. Innan herr Arnstad slog sig ned vid tangenterna skulle han kanske enklast ha kunnat googla ordet 'fascism' och läst igenom vad Wikipedia säger om betydelsen, då hade han enkelt kunnat konstatera att SD inte är det fascistiska parti han påstår partiet vara.

Herr Arnstad klär sig i lånta fjädrar, det är tydligt, vilket uppenbarligen hans kollegor fnissar åt samtidigt som de bedömer honom inte vara värd att ens skriva om, då han inte bedöms tillräckligt "tung". Med andra ord: En uppblåst nolla! Eller har vi med allvarligare saker att göra - ett sjukdomstillstånd? Läser man om narcissism så beskrivs detta tillstånd som en individs självupptagenhet, självförhärligande och överdrivna tro på den egna förmågan. Och läser man om mytomani så beskrivs mytomaner som personer som skapar en myt om sig själva t ex vad de jobbar med. Och dit torde även påhittade filosofie kandidatexamina höra. Är läget så illa att hans påstådda kandidatexamen och lögnaktiga senaste bok kan härledas ur ett sjukdomstillstånd, ja, då är det ju synd om honom. Men eftersom jag inte är utbildad i att ställa några diagnoser över personlighetsstörningar, nöjer jag mig med att anta att lögnen om hans kandidatexamen är att härleda ur hans ryggsäck, antagen till högskolan som 25:4, alltså ingen riktig grund att stå på, dvs inte antagen utifrån gymnasiebetyg eller högskolepoäng, hans känsla av underlägsenhet visavi kurskamrater och bättre utbildade kollegor samt behov av allmän självhävdelse.

Men det allvarliga i situationen kvarstår. Han fortsätter att fara med osanning, trots att dementier skett i olika media där han uppenbarat sig med sin falska kandidatexamen och falska titel historiker. Man blir nämligen inte historiker bara för att man har läst den fristående kursen Historia för journalister.

Lilla My

Referenser:

http://www.webbsidor.com/?page_id=7

<http://www.dn.se/debatt/sverigedemokraterna-ar-ett-fascistiskt-parti>

<http://kandidathistorien.wordpress.com/>

<http://www.gp.se/kulturnoje/recensioner/bocker/1.1509923-henrik-arnstad-alskade-fascism>

<http://hbl.fi/nyheter/2013-03-29/433816/finland-deltog-i-forintelsen>

<http://andreasjohanssonheino.blogspot.se/2013/04/arnstad-fascismen-och-forskningen.html>

<http://www.pol.gu.se/personal/larare-och-forskare/johansson-heino--andreas>